

РЕШЕНИЕ

№ 3556

гр. София, 01.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 30.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8981** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба подадена от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез юрисконсулт К. Н. и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез юрисконсулт К. Н. срещу Решение № Ж-458 от 18.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), с което по т. 1 седемдневен срок от получаване на настоящото решение да удовлетворят искането на г-н С. Г. Г. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 4406374, находящ се в [населено място], местност, Юрта Б., ет. 1, обект 12 и по т. 2 в седемдневен срок след изпълнение на т. 1 да уведомят Комисията за предприетите действия.

С жалбата се иска съдът да отмени решението на КЕВР като незаконосъобразно, тъй като е постановено извън материалната компетентност на регулаторния административен орган при неспазване на установената форма за издаване на акта, при съществени нарушения на административно производствените правила и несъответствие с приложимия материален закон, както и в противоречие с целта на закона и да се върне преписката на органа със задължителни указания относно

правилното прилагане на закона.

В хода на съдебното производство жалбоподателите редовно призовани, не се явяват и не се представляват. От тях е постъпила молба, в която заявяват, че поддържат жалбата и молят да бъде уважена, а оспореното решение отменено и да им бъдат присъдени сторените съдебно – деловодни разноски..

Ответникът – КЕВР, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Б., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – С. Г. Г., редовно призован, се явява лично и моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало чрез постъпила жалба с горепосочения номер, подадена от г-н С. Г. Г., с адрес: [населено място], [улица], срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД. Жалбоподателят възражава срещу отказ за промяна на предназначението на ползваната електрическа енергия от небитов на битов потребител.

В жалбата се твърди, че на 22.10.2021 г. г-н Г. е изпратил на електронния адрес на електроразпределителното дружество заявление за промяна от небитов на битов клиент за обект с ИТН 4406374, находящ се на адрес: [населено място], местност Юрта Б. № 67. Горепосоченият обект е със статут на склад, но той и семейството му го ползват за лични нужди.

На 02.11.2021 г. по електронната поща жалбоподателят е получил отговор от дружеството, с който му е отказана поисканата услуга, като му е указано да смени предназначението на имота от склад в жилищен.

Г-н Г. настоява искането му за промяна от небитов на битов клиент да бъде удовлетворено.

С писмо от 20.04.2022 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е предоставило на Комисията следното становище:

С оглед коректно и пълно предоставяне на фактите „Електроразпределение Юг“ ЕАД е изискало от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД да предостави наличната информацията във връзка с обекта на клиента.

Жалбата е подадена от клиента на дружествата г-н С. Г., с клиентски № [ЕГН] и се отнася за обект с ИТН 4406374, представляващ „склад“, т.е. - небитов обект, находящ се на адрес: [населено място], местност, Юрта Б..

От придобиването на имота от месец 05.2020 г. до момента от новия собственик, в конкретния случай г-н Г. и/или упълномощено от него лице не са постъпвали документи за смяна на партида. От стария собственик, в случая инвеститор, на 04.06.2020 г., е подадено заявление, с което е информирало дружеството за промяната/продажбата на имота съгласно ОУ на дружествата.

Видно от предоставените документи предназначението на обекта е за стопанска дейност. В чл. 178, ал. 4 от „ЗУТ“ е уредено, че обекти със стопанско предназначение, в конкретния случай „склад“, не могат да се ползват не по предназначението им нарушение на условията за въвеждане в експлоатация.

Съгласно т. 41 от Допълнителните разпоредби на „ЗУТ“: „Промяна на предназначението на обект или на част от него е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане, като за това е предвидена подробна процедура.“

Доказателства, че г-н Г. е изпълнил тази процедура, до този момент не са представени.

Жалбоподателят е бил надлежно информиран още през 2020 г. в изпълнение на задължението на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД за уведомяване на крайни клиенти по параграф 15. ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката. В рамките на кампанията на електроснабдителното дружество за уведомяване на небитовите си крайни клиенти, на ред 13 978 фигурира г-н Г.. До него също е било изпратено уведомително писмо на хартиен носител посредством „Български пощи“ ЕАД, въз основа на сключен договор с дружеството за универсална пощенска услуга. Писмата са принтирани и изпращани с оглед последователността на номерата им в списъка на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. По този начин уведомителните писма до клиенти, записани в таблицата от ред 1 до ред 20000, сред които е и писмото до г-н С. Г., са били предадени от дружеството на „Български пощи“ ЕАД с протокол от 09.07.2020 г. С писмото клиентите са уведомени, че след 30.09.2020 г., снабдяването с електрическа енергия за обекта им по регулирани цени ще бъде прекратено и че ако след 30.09.2020 г. все още не са си избрали доставчик на свободен пазар, „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. в качеството му на търговец, ще продължи да осигурява доставката на електрическа енергия до обекта, но по свободно договорени цени по типови договори. През 2021 г. клиентите отново са уведомени за изтичане на срока на типовите договори и за преминаване към ДНИ от 01.07.2021 г., и че е необходимо да предприемат действия по смяна на доставчик, от която възможност и до момента не са се възползвали. За периода от 01.10.2020 г. до 30.06.2021 г., обектът е бил снабдяван с електрическа енергия от електроснабдителното дружество, в качеството му на търговец, а в периода от 01.07.2021 г. до момента, в качеството му на ДПИ.

Съгласно чл. 95, ал 1 от Закона за енергетика (ЗЕ) всеки клиент има право да избира своя доставчик на електрическа енергия. Законът прокламира правото на всеки клиент във всеки един момент да премине от един доставчик на електрическа енергия на друг. Нещо повече, законът не поставя ограничения или условия към клиента по

отношение правото му на избор, а го гарантира. Ето защо и смяната на доставчик не е съпроводена с допълнителни задължения за клиента съгласно разпоредбата на цитирания по-горе член.

Съгласно чл. 99, ал. 3 от Правилата за търговия с електрическа енергия: „Смяната се инициира от крайния клиент чрез избрания от него доставчик/координатор на балансираща група, който е задължен да подаде заявление за това пред съответния мрежови оператор.“

На електронната си страница „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е публикувало следната информация за клиенти: „В случай че сте попаднали в ситуация, в която се снабдявате от ДПИ, се опитайте възможно най-бързо да си изберете нов търговец на свободен пазар с условия, които Ви устройват. За целта трябва да преминете процедура по смяна на Доставчик/координатор на балансираща група..“

Видно от приложената информация и документи към настоящия момент действия от клиента не са предприети, поради което и доставката на електрическа енергия се извършва от ДПИ, на основание чл. 95а от ЗЕ, като това съответства на действителната фактическа ситуация и поведението на клиента.

Административния орган е счел, че г-н С. Г. Г. е клиент на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, с клиентски № [ЕГН], за обект с ИТН 4406374, находящ се на адрес: [населено място], местност, Юрта Б., ет. - 1, обект 12.

Във връзка с поставеното от г-н Г. искане за промяна на статута на клиент с кл. № [ЕГН] от небитов на битов за обект с ИТН 4406374, находящ се на адрес: [населено място], местност, Юрта Б., ет. 1, обект 12, следва да се отбележи, че:

Съгласно т. 2а на §1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., доп. ДВ., бр. 23 от 8 март 2013 г., в сила от 17.07.2012 г., битовият клиент се определя като клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди. Съгласно т. 33а небитовият клиент е определен като клиент, който купува енергия за небитови нужди.

Счита, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват.

При така изложената фактическа обстановка било издадено Решение № Ж-458 от 18.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), с което по т. 1 седемдневен срок от получаване на настоящото решение да удовлетворят искането на г-н С. Г. Г. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 4406374, находящ се в [населено място], местност, Юрта Б., ет. 1, обект 12 и по т. 2 в седемдневен срок след изпълнение на т. 1 да уведомят Комисията за предприетите действия.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира подадената жалба за

неоснователна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежни страни, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган.

По делото се установява, че действащите Общи условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са одобрени с решение на КЕВР № ОУ-013 от 10.05.2008 г. Към датата на издаване на оспореното решение в т. 2а от пар. 1 от ДР на ЗЕ предвижда, че „Битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33а на същата разпоредба е дадено определение на понятието „небитов клиент“ – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. От анализът на двете разпоредби ясно се установява, че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването на които се купува/ползва енергията, а не на плоскостта на характера и вида на обекта, като жилищен или стопански.

Същите дефиниции се инкорпорират в чл. 1, т. 4 от Общите условия, определящи понятието „клиент“ и в двете му значения, като „мрежов клиент“ и като „потребител на електрическа енергия“. Така посочените определения макар и да не пресъздават в пълен обем дефинициите на ЗЕ посочват, че при битовите клиенти електроенергията се използва за домакинството им, а при небитовите – същите купуват електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди.

В т. 1 на чл. 1 от Общите условия е дефинирано и понятието „обект“ като всеки обособен по отношение на измерването на електрическа енергия имот на потребител, в който се консумира електрическа енергия. Допълнително се посочва, че обектът е съвкупност от терен, сгради, технологично оборудване, електрически съоръжения и уреди, консумиращи електрическа енергия. И тук, както и в разпоредбите на т. 2а и т. 33 от пар. 1 от ДР на ЗЕ разграничението на двата вида потребители е поставено в зависимост единствено от нуждите, за които се „ползва“ при потребителите за битови нужди и съответно „купува“ при потребителите за стопански нужди енергия. Този

извод се потвърждава от разпоредбата на чл. 6 от Общите условия, където се урежда хипотезата при промяна на територията на един обект на предназначението на цялата или на част от използваната електро енергия (от стопанска на битова или обратно). Тогава клиентът е длъжен незабавно и писмено на уведоми „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД. Всички тези норми от Общите условия обвързват ценообразуването само и единствено с предназначението на енергията, а не обекта, в който тя се доставя.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав споделя изводите на ответника, че според ЗЕ разделението на двата вида клиенти е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електроенергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, където ще я потребяват. Водещ критерий за разделението на битов и небитов клиент са нуждите, за които се ползва електрическата енергия в обекта, а не предназначението на същия. В тази връзка промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ.

Следва да се посочи с Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗЕ (ПЗР към ЗИД на ЗЕ), в сила от 26.06.2020 г., е въведена разпоредбата на §15, ал. 1, съгласно която в 30-дневен срок от влизането в сила на този закон, крайните снабдители изпращат уведомление до всеки небитов краен клиент за прекратяване снабдяването с електрическа енергия от 01.10.2020 г. на обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия. С разпоредбата на ал. 2 се конкретизира, че в случай че до 30.09.2020 г. включително клиент по ал. 1 не е сключил договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени, доставката на електрическа енергия се извършва от досегашния му доставчик, в качеството му на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5. С ал. 3 на §15 се уточнява, че доставчикът по ал. 2 сключва типов договор с клиентите, които до 30.09.2020 г. включително не са сключили договор с търговец на електрическа енергия. Типовият договор е със срок от 01.10.2020 г. до 30.07.2021 г. До сключването на типовия договор доставчикът по ал. 2 осигурява доставката на електрическа енергия при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с доставката.

Горните разпоредби в ПЗР към ЗИД на ЗЕ не съдържат ограничения относно промяна на нуждите, за които се ползва електрическата енергия в даден обект и същите не противоречат на заложените в ЗЕ критерии за разделение между битов и небитов клиент.

В конкретния случай с подаденото на 22.10.2021 г. от Г. искане за промяна на статута на клиент с кл. № [ЕГН] от небитов на битов за обект с ИТН 4406374, находящ се на адрес: [населено място], местност, Юрта Б., ет. 1, обект 12, тъй е декларирал, че ще ползва електроенергията за битови нужди. Съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия, Г. е уведомил електроснабдителното и електроразпределителното дружество за начина на ползване на обекта.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че оспореното Решение на КЕВР е правилно, а жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора следва да се уважи искането на ответника за присъждане на разноски, а именно на Комисията за енергийно и водно регулиране се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя в минимален размер, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на от по 100 лв., за всеки от жалбоподателите.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 60-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез юрисконсулт К. Н. и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез юрисконсулт К. Н. срещу Решение № Ж-458 от 18.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплатят на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от по 100,00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: